

Спровођење царинског поступка над робом која је предмет финансијског лизинга

Ради правилног и једнообразног спровођења царинског поступка над робом која је предмет финансијског лизинга, односно другог уговорног односа којим је предвиђено да се по потпуном измирењу обавеза, то јест исплатом последње рате постаје власник робе, обавештавамо вас о следећем:

Одредбом члана 164. Царинског закона (Сл.гласник РС бр.18/10) прописано је да у поступку привременог увоза царински орган одобрава употребу у царинском подручју Републике Србије стране робе намењене поновном извозу у неизмењеном стању, осим уобичајеног смањења вредности због употребе, уз потпуно или делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина и без примене мера комерцијалне политике.

У складу са одредбама члана 12. Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларације и других образаца у царинском поступку (Сл. гласник РС бр. 29/10) прималац односно увозник робе је лице за чији рачун се подноси декларација и које је у време прихватања декларације власник робе или има слична права располагања.

Полазећи од наведеног, односно чињенице да код уговора о финансијском лизингу или другог уговора којим је предвиђено да се по измирењу финансијских обавеза постаје власник, односно на други начин преноси право власништва, те да приликом увоза робе која је предмет таквог уговора и не постоји намера враћања робе у иностранство, то се над таквом робом не може спровести поступак привременог увоза, већ поступак стављања робе у слободан промет.

Ово посебно из разлога што тренутак стицања права власништва над робом не утиче на статус примаоца робе, тако да се и лице које ће постати власник након исплате пуне цене продавцу, као и лице које ће постати власник по потпуном измирењу свих обавеза може сматрати примаоцем робе у смислу царинских прописа.

Приликом спровођења поступка стављања робе у слободан промет, у рубику 8 ЈЦИ се уписују подаци о увознику, односно примаоцу робе (прималац лизинга) и спроводи поступак стављања у слободан промет, који у складу са одредбом члана 104. Царинског закона (Сл.гласник РС бр.18/10) подразумева примену мера трговинске политике, испуњавање осталих формалности у вези са увозом робе и плаћање свих увозних дажбина, пореза, акциза и других накнада у складу са царинским и другим прописима.

Царинска вредност за робу која се увози по основу финансијског лизинга, у складу са чланом 49. став 1. Царинског закона, утврђује се применом чл. 40. до 45. тог закона.

Ако се царинска вредност за робу која се увози по основу финансијског лизинга не може утврдити применом чл. 40. до 45. Царинског закона, а за коју је предвиђена могућност куповине, царинска вредност утврђује се, у складу са чланом 49. став 2. тог закона, на основу понуђене цене за куповину, односно на основу укупног износа који треба да се плати за робу да би прешла у власништво корисника лизинга, по потреби усклађеног са одредбама чл. 46. и 47. истог закона.

(Акт Управе царина број 148-03-030-01-117/2010 од 06.05.2010. године)